

Britannicæ Insulæ, Anglia, Scotia, & Hibernia,

cum Insulis circumjacentibus.

Regio.

Nomina à quibus & cur indita.

BRITANNIA omnes Insulas, quæ inter Hispanias & Germaniam magno terrarum spacio Gallia prætenduntur, suo nomine complectitur. Eam nuper Lhuyddus Prydaniam, Th. Eliottus Eques Britannus *Prytaniam* dici voluerunt, sed studio magis contentionis, quam veritatis incitati, contra Aristotelis, Lucretii, Iulii Cæsaris, & aliorum veterum scriptorum authoritatem ac fidem. Quia autem olim Britanni omnes se glasto inficerent, quod cœruleum efficiebat colorem, ut hoc horribiliore in pugna aspectu essent: iidemque quicquid depictum & coloratum *Brith* patriâ & antiquâ linguâ appellarent: rectè quidam statuunt Græcos (qui primum hoc nomen ita conceperunt) ab Incolis, quos *Brith* & *Briton* appellari acceperunt, ad *Brith Tanta*, quod regionem significat, addidisse: & ideo Britanniam regionem Britonum, id est, pictorum & coloratorum dici, non aliter atque Mauritania Mauri, Lusitania Lusi, & Aquitania aquarum regio nominatur. Britanniam autem *omnibus cœli ac soli bonis natura donavit, in quâ nec rigor est nimius hyemis* (ut habet Panegyricus Constantino dictus) *nec ardor æstatis: in quâ segetum tanta fecunditas, ut muneribus utriusque sufficiat, & Ceres & Liberi: in quâ nemora sine immanibus bestijs, terra sine serpentibus noxijs.* Contra, pecorum mitium innumerabilis multitudo, lacte distenta & onusta velleribus; certè quod propter vitam diligitur, longissimi dies, & nulla sine aliqua luce noctes, dum illa litorum extrema planities non attollit umbras, noctisque metam cœli, & siderum transit aspectus, ut Solipse qui nobis videtur occidere, ibi appareat præterire. Inter omnes Britannicæ Insulas duæ reliquas magnitudine longè præcellunt: *Albion*, sub quâ Anglia & Scotia continentur, & *Hibernia*. Prima magnitudine est *Albion*, quæ nunc sola nomen Britannicæ retinet, quod antea omnibus erat commune. Atque hoc nomen magis è libris eruitur quàm in communi sermone usurpatur, nisi quod Scoti se *Albionich* & suam regionem *Albin* adhuc vocent. De nomine autem *Albion* non multum laborandum, quod huic Insulæ imposuerunt Græci ad differentiam, cum circumvicinæ Insulæ omnes Britannicæ vocarentur. A Græcorum enim vanitate, fabulositate & desultoriâ illâ in fingendis nominibus levitate enatum videtur. Cum enim illi Italiam ab Hespero Atlantis filio Hesperiam, Galliam à Polyphemi, Gallatiam &c. fabulosè dixerint: hanc Insulam ab Albione Neptuni filio Albionem etiam fabulosè denominasse, vero non absimile videtur: quod Perottus & Lilius Giraldus prodiderunt. Alii ab *Αλφον* malunt deducere, quod teste Festo, album Græcis sonat, unde & Alpes appellatæ. Figura ejus triquetra est, Siciliæ maximè similis, nam in tres diversos angulos sese cuneat. Promontorium primum Occidentem versus Angli vocant *The cap of Cornwall*. Secundum Cantium quod Orientem prospicit, Anglis *Northforland*. Tertium Orcas sive Tarvisium quod longè in Septentrionem extenditur, Scotis *Dungisbehead* dictum. Livius & Fabius Rusticus eam oblongâ scutula sive bipenni assimilavere. Ab Occasu, qua Hibernia sita est, Vergivus Oceanus irrumpit, à Septentrione, vastissimo & apertissimo Hyperboreo Mari pulsatur, ab Ortum qua Germaniæ præteditur, Germanico, à Meridie qua Gallia opponitur, Britannico urgetur.

Cœli temperies.

Soli fertilitas.

*Animalium
varietas.*

Albion Insula.

Figura & situs.